

שיחת השבוע

חב"ד
צניעות
אגדת
חב"ד
כח נחמתי אחר

750 סניפים,
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ

גילוי אמריקה בקטור

אתה שואל את עצמך: איך זה קורה? איך בני־אדם חכמים ונבונים מתעלמים מהמציאות ומעדיפים לדבוק בתמונת עולם דמיונית?

השבוע נחשפנו לגילוי שמשותווה להישגו של קולומבוס – עיתונאים ישראלים שיצאו לקטור גילו לתדהמתם כי העולם הערבי עדיין אותנו ואינו מכיר במדינה היהודית. העיתונאים דיווחו בהתרגשות כי התברר להם שההמון התובע 'לשחרר את פלסטין' אינו מתכוון ליהודה ושומרון, אלא לתל-אביב ול-חיפה, לאשקלון ולנתניה. הלם!

אנחנו קוראים ושומעים את הדיווחים האלה ואיננו יודעים אם לצחוק או לבכות. הלוא התמונה הזאת גלויה

לכל רואה. אין צורך בחדירה למסמכים סודיים כדי לגלות את השאיפה להשמדתה של ישראל. הדברים האלה נאמרים יום־יום, בגלוי ובמוצהר, אבל היו מי שהתעקשו לעצום את עיניהם ולאטום את אוזניהם, ולהפליג על גלי הזיות השלום.

את מה 'לשחרר'?

ואתה שואל את עצמך: איך זה קורה? איך בני־אדם חכמים ונבונים מתעלמים מהמציאות ומעדיפים לדבוק בתמונת עולם דמיונית? גם בשיאי הלחימה בעזה הופיעו דוברי אותה אסכולה וטענו בלהט שחייבים 'לדבר איתם'. עם מי לדבר, עם החמאס? עם מי שרוצה בהשמדתך? עם מי שמצהיר ברורות שאין לך זכות קיום בארץ הזאת?

המבוגרים שבינינו עדיין זוכרים את הלהטוטים שבהם ניסו לתרץ את אי־יכולתה של האמנה הפלסטינית, לאחר החתימה על הסכמי אוסלו. האמנה הזאת היא המסמך המכונן של 'הארגון לשחרור פלסטין' (אש"ף). שימו לב: הארגון הוקם בשנת 1964, הרבה לפני מלחמת ששת הימים וה'כיבוש'. את מה בדיוק הוא מבקש 'לשחרר' – את מדינת ישראל בגבולות שלפני 1967.

האמנה קובעת כי ארץ ישראל שייכת בלעדית לערבים, וכי יש לבטל את קיומה של מדינת ישראל. האמנה הזאת לא בוטלה, אם כי נעשו תרגילי הונאה, שהתבררו כחסרי תוקף. מישהו

יש חדש

ימי היולא וגאולה

בשבת זו, ט' בכסלו, יחול יום ההיולא של כ"ק אדמו"ר האמצעי מליובאוויטש (רבי דובער, בנו של בעל התניא), שנסתלק בשנת תקפ"ח, ביום הולדתו החמישים וארבעה, ונטמן בעיירה נייז'ין שבאוקראינה. ביום ראשון, י' בכסלו, יצוין יום גאולתו, שבו שוחרר ממאסר שנה קודם לכן. חסידי חב"ד נוהגים להתוועד בימים האלה, שבהם מתחילה ההכנה לחג הגאולה י"ט בכסלו.

סיום 36 ספרי תורה

באירוע ההצדעה החגיגי לשלוחי חב"ד, שנערך ביום ראשון שעבר, היה רגע מרגש במיוחד, כאשר נעשתה הגבהה ל-36 ספרי תורה שכתבתם נסתיימה במעמד זה. זו הייתה החלטה שעליה הוכרזו בכינוס אשתקד, לכתוב 36 ספרי תורה חדשים, כעבור בתי חב"ד ברחבי העולם, שעדיין אין להם ספר תורה. אחרי הכינוס יצאו השלוחים הזוכים עם ספרי התורה, שיגיעו בין היתר לבתי חב"ד בג'מייקה, איביזה, אוגנדה ועוד.

120 בתי חב"ד חדשים

בכינוס דווח כי בשנה האחרונה הוקמו 120 בתי חב"ד חדשים ברחבי העולם, ובהם בזמביה, בברמודה ובעוד מקומות. לפי הנתונים שנמסרו, כל שלושה ימים בממוצע יוצא זוג חדש של שלוחים להאיר עוד נקודה יהודית על פני הגלובוס.

שאל את עצמו, מדוע הערבים מתעקשים שלא לבטל את האמנה, ואולי הדבר מלמד משהו על כוונותיהם האמיתיות?

ויכוח על השקפות עולם הוא לגיטימי, אבל התעלמות בוטה מהמציאות וסירוב עיקש להקשיב לדברים שנאמרים בגלוי ובפומבי – זו תופעה בלתי־ניתנת להבנה. עד שנוסעים לקטור ופתאום מקבלים את האמת ישר בפרצוף.

מוטב שיפחדו

יהודים המחוכרים למסורת אינם נופלים בדרך כלל לפח הזה. הם קוראים את פרשת השבוע ורואים שהאנטישמיות מלווה את העם היהודי מראשית היווצרו. לבן רימה את יעקב והציק לו הרבה קודם שנולד ה'כיבוש'. גם המוצרים העבירו את בני ישראל בפרך בטרם נולד ה'כיבוש'.

כל ההיסטוריה היהודית מלווה שנאת יהודים שאין לה סיבה אמיתית, מלבד שנאת ישראל טהורה. מי שמחובר למסורת יודע שעם ישראל הוא כבשה אחת בין שבעים זאבים. זו המציאות, ואיתה צריך לחיות. אין מקום לשגות כאשליות, שאם רק ניענה לתביעותיהם של אויבינו יגורו יחד בשלווה הזאב והכבש.

אין בכוחנו לבטל את שנאת אומות העולם לישראל, אבל בהחלט הקב"ה נותן לנו כוח להרתיע את אויבינו. איננו צריכים שיאהבו אותנו. מוטב שיפחדו מאיתנו. זה מה שיביא בפועל את השקט והשלום.

זמני השבוע

ירושלים	תל־אביב	חיפה	בארשבע	אילת	ניו־יורק
15:55	16:16	16:03	16:18	16:21	16:11
17:14	17:16	17:13	17:17	17:19	17:14

שבת ישראל,
קרם והזמנים

לדגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

להתנהג כיהודי גם בעסקים

התורה מספרת בפרשתנו על הצלחתו של יעקב בחרן: **וַיִּפְרֹץ הָאִישׁ מְאֹד-מְאֹד, וַיְהִי לוֹ צֹאן רְבֹת וּשְׁפָחוֹת וְעֶבְדִים וְגַמְלִים וְחֲמֹרִים**. בפסוק זה טמון מסר חשוב לכל יהודי בכל הדורות.

יהודי שעיסוקו בענייני העולם, בעבודה או במסחר, עלול להתפתות להקל בשמירת התורה והמצוות, בטענה שאי-אפשר לדרוש מאדם כמוהו להקפיד על כל קוץ ותג. הוא סבור שחובת ההידור במצוות וההתמדה בלימוד התורה חלה רק על מי שנמנים עם 'שבט יששכר' - יושבי אוהל או מי שכבר יצאו לגמלאות ואין להם טרדות פרנסה.

התחכמויות היצר

יצרו הרע של יהודי זה משכנע אותו שהואיל

הוא טרוד ב"צאן רבות ושפחות ועבדים" - אין לו ברירה אלא להתאים את עצמו ל'חרן' - לעולם שבתוכו הוא חי.

כדי להצדיק את מעשיו הוא מביא סימוכין מההלכה. הלא 'דינא דמלכותא דינא'. וגם יעקב אבינו אמר שבהתמודדות עם רמאי, הוא יודע להשתמש באמצעים האלה, כדברי המדרש על המילים **וַיִּגְדַּד יַעֲקֹב לְרַחֵל כִּי אָחִי אָבִיָּהּ הוּא** - "אם לרמאית הוא בא, גם אני אחיו לרמאית".

לא לחפש היתרים

יצר הרע מנסה לפתות את היהודי שלצורך הפרנסה אפשר לחטוא מעט בהסגת גבול, ולא להקפיד על "שלי שלי ושלך שלך", אלא אפשר למצוא היתרים והתחכמויות שגם 'שלך' הוא 'שלי'.

וכך, מהתרופפות קלה בהקפדה על ההלכה נוצרת פרצה גדולה, שעלולה להוביל להידרדרות מסוכנת. גם אז היצר מנסה 'להרגיע' את האדם באומרו לו: "ומה בכך אם הכסף הגיע לידך שלא כדין, הלא תמיד ביכולתך לתקן זאת ולקיים

'והשיב את הגזילה אשר גזל'...".

יעקב מול לבן

התשובה לכל הטענות האלה היא בסיפור התורה על יעקב אבינו שהיו לו "צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמורים". עבודתו הייתה עם 'צאן' ואף עם 'גמלים', שיש להם סימן טהרה אחד (**מַעֲלָה גְרָה הוּא**), ועד ל'חמורים' - בעלי-חיים טמאים לגמרי. ובכל זאת לא סטה יעקב מהדרך הישרה והקפיד על קלה כחמורה.

לבן טען כנגדו **"הַפְּנוֹת פְּנֵי, וְהַפְּנִים פְּנֵי"** - הצעירים צריכים ללכת בדרכי ולהיות חלק מהעולם המודרני. **"וַיִּצְאָן צֹאֲנֵי"** - בענייני עסקים אני הקובע. אך יעקב לא שמע לו, וחינך את ילדיו בדרכו וגם בענייני העולם נהג כיעקב. והתוצאה היא: **וַיִּפְרֹץ הָאִישׁ מְאֹד-מְאֹד** - יעקב הצליח הן בחינוך ילדיו הן בעסקיו, ואת כל הרכוש שצבר ניצל לענייני קדושה. כוח זה ניתן לכל אחד ואחד מבני ישראל, בכל זמן ובכל מקום.

(שיחות קודש תשמ"מ, כרך א, עמ' 448)

אמרת השבוע

בלי התפעלות חיצונית

בחתונה שבה נישאו צאצאיהם של בעל התניא ושל רבי לוי-יצחק מברדיצ'ב שיבח בעל התניא באוזני רבי לוי-יצחק את בנו, רבי דובער (לימים 'אדמו"ר האמצעי'). בתום סעודת החתונה כיבד בעל התניא את רבי לוי-יצחק בזימון, והוא כיבד את רבי דובער, מתוך כוונה לראות את דקותו בברכת המזון.

רבי דובער בידך כאיש פשוט, בלי שום סימני דקות והתפעלות. התפלא מאוד רבי לוי-יצחק ושאל את בעל התניא לפרש הדבר.

השיב לו בעל התניא: "להווי ידוע כי נהירים לו שבילי דקיעא, מראש כל הדרגות עד סוף כל הדרגות, ואולם דרכו בעבודת ה' נעלה מאוד - תוכו מלא אהבה ויראה עליונות, בלי שהדבר יורגש כלל בחיצוניות. דרך עבודה כזאת יכולה לעשות רק נשמה רמה מעלמא דאתכסיא, ואני מקנא בו על כך".

מן המעיין

בכיה של לאה

"ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תואר ויפת מראה" (בראשית כ"ז). "ועיני לאה רכות" - שהייתה סבורה לעלות בגורלו של עשיו ובכתיבה, שהיו הכול אומרים: שני בנים לרבקה ושתי בנות ללבן, הגדולה - לגדול והקטנה - לקטן.

(רש"י)

יש לחשוש

מדוע היה אכפת לה מה "הכול אומרים", הרי המנהג היה כנאמר "נקרא לנערה ונשאלה את פיה?" ובכלל, למה התורה מספרת לנו שלא בכתה? אלא יש ללמוד מכאן שלא לבטל סתם מה שהעולם אומר. יש לחשוש ממה דאמרי אינשי, ולכן כשהכול מדברים, לאה בוכה.

(רבי מנחם מענדל מקוצק)

ערכו של היופי

שלמה המלך אומר "שקר החן והבל היופי, אישה יראת ה' היא תתהלל", והלא התורה מהללת את היופי ורואה בו מעלה גדולה? אלא לחן וליופי כשהם לעצמם אין ערך, אבל "אישה יראת ה' היא תתהלל" גם במעלת החן והיופי.

(דרך אבות)

כשהשקר מקבל חן

"שקר החן" - בעת שבה השקר יש לו חן בעיני

האדם, "והבל היופי" - וההבל נחשב ליופי - הרי אז "יראת ה' היא תתהלל" - צריך להלל ולשבח מאוד את האדם שיש בו יראת שמיים, דבר שנעשה נדיר מאוד.

(רבי בונם מפרשיסחה)

יופי בהתכללות

רחל רומזת לספירת המלכות, הנקראת 'כנסת ישראל', על שם שהיא מקור כל הנשמות. 'ורחל הייתה יפת תואר ויפת מראה' - בכנסת ישראל יש יופי והדר רוחני, מאחר שבה מתכללות בחינות שונות בנשמות. שכידוע היופי נוצר מהתכללות גוונים רבים דווקא, ואילו בגוון אחד אין יופי והדר.

(אור התורה)

קנטור ברמז

"ויאמר לבן לא ייעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה" (בראשית כ"ב). מהו "במקומנו", היה לו לומר "לא ייעשה כן לתת הצעירה לפני הבכירה"? אלא לבן קנטור את יעקב ברמז על שקנה את הבכורה מעשיו, כאומר: אולי במקומכם המנהג להקדים את הצעיר לפני הבכור, אבל במקומנו לא ייעשה כן.

(בית הלוי)

לוח יומי ללימוד הרמב"ם כתקנת הרבי מליובאוויטש

יום בשבוע	ש"ק ט' כסלו	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ו'
ג' פרקים ליום	הל' טמאתמת פרק טו יז	פרק יח כ	פרק כא כב	הל' פרה אדומה פרק א	פרק ב ד	פרק ה יז	פרק ח י
פרק א' ליום	הל' שאלה ופקדון פרק ג	פרק ד	פרק ה	פרק ו	פרק ז	פרק ח	הל' מלוה ולוה פרק א

מעוניינים לקבל את השיעור לנייד? שלחו הודעת ווטסאפ למספר 058-7554144 וקבלו מדי יום את השיעור שבהרמב"ם • להאזנה לשיעור בג' פרקים חייגו: 03-3062770

הכניסו לבית את ה'נשמה'!

המגזין היוקרתי 'נשמה' - הסיפורים מעוררי השראה שלכם, ההגות של תורת החסידות, החזיונות המרגשות מבתי תנ"ך והדמיונות המתקוות שפותחות את הלב

למטיים יצורפו גליונות 'פרשה' העלון הפופולרי והמבוקש מבית צעירי תנ"ך

chabad4u.org.il • 051-5415770

שליטה על החמור

רכב על חמור. בתום שהייתו של יעקב אבינו בחרן ביקש להודיע לעשיו (בראשית לבו): "וַיְהִי לִי שׂוֹר וַחֲמוֹר". המדרש אומר על כך (בראשית רבה פרשה עה,ו): "חמור - זה מלך המשיח, שנאמר עני ורוכב על חמור".

על המשיח נאמר שיבוא רכוב על חמור (זכריה ט,ט): "הִנֵּה מֵלְכָךָ יָבוֹא לָךְ... עֲנִי וְרֹכֵב עַל חֲמוֹר וְעַל עֵיִר בֶּן אֲתָנוֹת". בגמרא (סנהדרין צח,א) מסופר שהמלך הגוי 'שבור מלכא' אמר לשמואל: "אתם אומרים שהמשיח יבוא על חמור, אשלח לו סוס נאה שיש לי". הדברים נאמרו בלעג, וגם שמואל השיב לו בלגלוג: "וכי יש לך בן מאה צבעים?".

המפרשים מסבירים שהחמור רומז לענווה. כשאומרים שהמשיח ירכב על חמור, הכוונה שיהיה ענוותן. כך רש"י מפרש בפירושו לפסוק: "עני - ענוותן. ורוכב על חמור - מידת ענווה היא". כך כותב גם בעל 'מצודת דוד': "הנה מלכך - זהו מלך המשיח... עני - יהיה מוכנע וירכב על חמור, או על עֵיִר בן מאחת האתונות, והוא מידת ענווה".

המהר"ל מפראג (גבורות ה' פרק כט) מסביר את המושג "רוכב על חמור" במובן של שליטה על החומריות. מעלתו של המשיח שהוא שולט על החומר ונבדל ממנו. ובלשון המהר"ל: "שהוא רוכב על החומרי, מתנשא עליו ורוכב עליו, לפי שהוא נבדל מן החומר".

ידוע שמכל בעלי-החיים החמור מסמל את הפשטות (ראו מהר"ל שם ועוד). זה יהיה הדבר שיאפיין את המשיח: הוא יתנהג כמלך - בהתנשאות של מלכות, בתקיפות של מלך, בהדר שראוי למלך המשיח; ובה בשעה יהיו בו ענווה ופשטות, כאחד העם.

בית קבע. הגמרא (פסחים פח,א) אומרת כי כל אחד ואחד משלושת האבות כינה את מקום המקדש בכינוי אחר: אברהם קרא לו 'הר', שנאמר: "בְּהַר ה' יִבְרָאֵה"; יצחק כינה אותו 'שדה', שנאמר: "וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׂוּחַ בְּשָׂדֵה"; ואילו יעקב קראו 'בית', שנאמר: "וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית אֵיל". והגמרא מסיימת, שהמקדש היה "כיעקב, שקראו בית", כפי שנאמר בנבואת ישעיהו (ג,ג) שבזמן הגאולה יאמרו הגויים: "לָכֵן וַנַּעֲלֶה אֶל הַר ה', אֶל בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב". הם יקראו למקדש "בית אלוקי יעקב", ולא בית אלוקי יצחק או אברהם, כי רק יעקב קראו 'בית'.

בית מסמל קביעות. יעקב, המכונה 'בחיר האבות', עבד את הקב"ה במידת הרחמים, הנקראת 'הקו האמצעי', מפני שהיא ממזגת את האהבה והדין. לכן על יעקב דווקא נאמר 'מיטתו שלמה'. זו הקביעות והנצחיות שהייתה ביעקב אבינו, ולכן בית המקדש השלישי הוא כנגד יעקב, שקראו 'בית', והוא יתקיים לנצח.

ביטוח לבית כנסת
לא מחליקים

- ביטוח חובה לבתי כנסת:
- ביטוח מבנה
- ביטוח תכולה
- ביטוח צד ג'

לקבלת הצעה צרו קשר <<<
077.444.7777

basad.co.il | 051-244-4777

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר

גפןבסט

ביטוח ופיננסים למגזר החרדי

בריאות | פנסיה | רכב | דירה | ביטוח חיים | נסיעות לחו"ל | משכנתא

יש לנו מטריה בשבילך!

ביטוח
בריאות
קולקטיב

50 שנות
פחות מביטוח
בריאות פרטי

ביטוח בריאות מוזל
בזכות הכח הקבוצתי של המגזר החרדי
בדומה לקולקטיב הבריאות של הגופים הגדולים במשק

לבדיקה מקיפה ללא עלות צרו קשר:
077.444.7777
basad.co.il | 051-244-4777

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר

גפןבסט

ביטוח ופיננסים למגזר החרדי

מכון קדושת האות
הדוש ותיקון ספר תורה ישנים

קונה ספרי תורה פסולים
(גם פיועדים לגניזה)

חיים (עוסק פרשה)
054-3175116
kdushathaot@gmail.com

תשלום הוגן

וכן רוכשים כלי כסף, כתרים, ריעונים ועוד

ברייחה עם שחר

הילל הוטל לארץ והעגלה עליו. בקושי הצליח העגלון להרים את העגלה ולהציל את ר' הילל, אך ר' הילל הורה לו להמשיך בנסיעה ולא להתעכב.

בהגיעם לליובאוויטש נכנס ר' הילל בחדרת קודש לחדרו של הרבי. הרבי הביט בו ואמר: "מי שאמר לשמן וידליק, יאמר לחומיץ וידליק. שגם בחומיץ – יאיר אור".

"ירא אני מקללתו של רבי מרדכי", הביע ר' הילל את חששו מהדברים המפורשים שאמר לו הרבי מצ'רנוביל.

"אין לך סיבה לפחד", הרגיע אותו הרבי. "ממה נפשך, אם רבי מרדכי הוא 'הודי טוב' (א' גוטער ייד, כינוי לרבי), הרי אדם טוב לא יעשה דבר רע. ואם אינו כזה, הרי שאין לך מה לחשוש מקללתו".

ר' הילל מיתה, חלילה.

ואולם ר' הילל עמד איתן בדעתו. "יעבור עליי מה, את החלטתי לא אשנה", אמר לרעייתו.

בעקבות זאת ביקש רבי מרדכי מר' מאיר להשיג בשבע עיניים על חתנו, ולמנוע ממנו לנסוע לליובאוויטש. החותן אף הורה לכל העגלונים בעיר שלא להסיע את ר' הילל.

סדר יומו של ר' הילל החל בשעת בוקר מוקדמת. לפנות בוקר היה יוצא לבית המדרש,

ר' הילל נולד בשנת תקנ"ה (1794) בעיירה האוקראינית חומיץ. במהרה נתגלו כשרונותיו הכבירים, והוא כונה 'העילוי מחומיץ'. כבר בגיל שלוש-עשרה היה בקי בש"ס ובפוסקים, למד בספרי הקבלה והתפלל על-פי כוונות האריז"ל. אביו, ר' מאיר, היה חסיד צ'רנוביל.

יום אחד ביקר בעיירה אחד מגדולי חסידיו של אדמו"ר הזקן, ר' זלמן זזמר, רב העיר זומיר (ז'יזמריאי, ליטא). הוא היה גאון ובעל מוח חריף. באותה שעה ישב ר' הילל בבית המדרש ולמד בחברותא. כשראו את ר' זלמן, החליטו השניים לגשת אליו ולתהות על מהותה של חסידות חב"ד. "האם החסידות היא ביאור לתורת האריז"ל?", שאלו.

"טעות בידכם", השיב ר' זלמן. "תורת הקבלה והחסידות הן שני דברים". הוא הסביר להם מהי חסידות חב"ד, והדגים כמה מביאוריה העמוקים.

ר' הילל החל ללמוד את ספר התניא, ובעקבות זאת ביקש לפגוש את רבנו הזקן. הדבר לא עלה בידו, ופעם אחת שמע את קולו אך לא ראהו. בתוך כך נסתלק אדמו"ר הזקן (בשנת תקע"ג), ואת מקומו מילא בנו, רבי דובער, המכונה 'אדמו"ר האמצעי'.

השמועה על מאמרי החסידות העמוקים הנאמרים מפי אדמו"ר האמצעי הגיעה לאוזני ר' הילל, והוא החליט לנסוע לליובאוויטש. הוא סיפר זאת לרעייתו, והיא נתנה את הסכמתה.

בתוך כך ביקרה האישה בבית הוריה וסיפרה לתומה כי בעלה מתעתד לנסוע לליובאוויטש. הדבר הקפיץ את אביה, והוא מיהר אל רבו, רבי מרדכי מצ'רנוביל, וסיפר לו על החלטתו של חתנו העילוי.

"בקש מחתנך שיבוא אליי מייד", הורה הרבי. ר' הילל מיהר לבוא אל רבי מרדכי. "האם נכונה השמועה כי רוצה אתה לנסוע לליובאוויטש?", שאל רבי מרדכי את ר' הילל. "אכן", השיב. "בוערת בי כאש התשוקה ללימוד חסידות חב"ד".

רבי מרדכי הגיב בחריפות: "דע כי נשמת אביך הייתה שייכת לנשמת אבי נשמתו עדין, ונשמתך שייכת לנשמתו. אם תנתק ממני, תינתק מהשורש הרוחני שלך, ותשכב כשטבורך למעלה". זה היה רמז ברור כי במעשהו יגזור עליו

הוא חשש שהיעלמותו תתגלה, ויהיו מי שירדפו אחריו. הסוסים דהרו, ובשלב מסוים העגלה התהפכה ור' הילל הוטל לארץ והעגלה עליו.

כעבור רגע שאלו הרבי: "מה הוא אמר לך?". השיב ר' הילל: "שאשכב כשהטבור למעלה".

הרבי החווה בידו תנועת ביטול ואמר: "קורה בחורף שהעגלה מתהפכת ושוכבים עם הטבור כלפי מעלה. אין בכך כלום. מעתה אין לך מה לפחד, שכן הקללה כבר התקיימה בך".

ר' הילל התפעם מרוח קודשו של הרבי, דבק בו בעבותות אהבה והיה לאחד מגדולי תלמידיו. הוא נודע בכל תפוצות ישראל כגאון נדיר בתורה ומדקדק גדול במצוות. הוא אף ניחן בחוש נגינה מפותח והלחין ניגונים עמוקים, מעוררי לב ונפש. (על-פי 'שמועות וסיפורים')

לומד ומתפלל, ולאחר מכן היה לומד עם כמה בחורים.

זה היה בוקר חורפי שגרתי. כדרכו השכים ר' הילל קום, נטל את הטלית והתפילין ויצא מהבית. איש לא חשד שפניו הפעם אינם לבית המדרש. ר' הילל פנה והלך ברגל לעיירה הסמוכה.

לאחר שהתפלל שחרית פנה אל עגלון מקומי וביקש להסיעו לליובאוויטש. הלה נענה בחפץ לב ויצא עימו לדרך.

ר' הילל דחק בעגלון שיאיץ בסוסים. הוא חשש שהיעלמותו תתגלה, ויהיו מי שירדפו אחריו. הסוסים דהרו, ובשלב מסוים העגלה התהפכה ור'

הצטרפו גם אתם

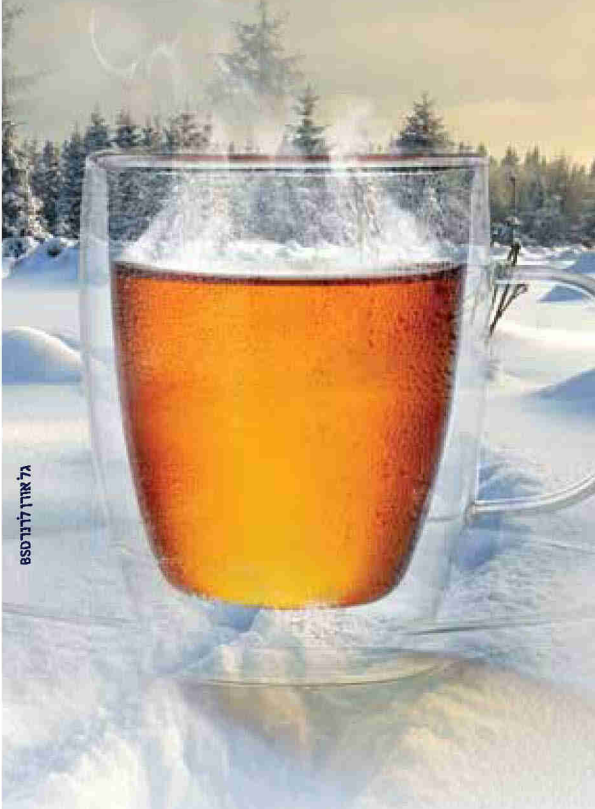
וקבלו מידי שבוע גליונות 'שיחת השבוע' להפצה באיזורכם או לבית הכנסת שלכם

הצטרפות באתר chabad4u.org.il או בטל' 053-5572770

בעלות סמלית • במאח: 15 עלוני שיחת השבוע + 4 עלוני 'פרשה' • לכמות גדולה יותר ניתן להזמין מספר חבילות

הוא לא יביא לכם שלג פסטורלי כמו בתמונות אבל כוס תה חמה ומפנקת, כן!

גל אורן לודסטר

עם בא החורף, התקדמו לבר המים ההיברידי נועם 2, עם טכנולוגיית שבת למהדרין, שיאפשר לכם ליהנות ממים חמים וקרים לאורך השבת!

מוקד הזמנות: 077-230-47-57

רציתי לשאול

עם הרב מנחם מענדל גליצנשטיין, רב מועצה מקומית מעלה אפרים ורב אזורי בקעת הירדן

אני עובד בעבודה תובענית, שמתחילה מוקדם בבוקר ומסתיימת בערב. כשאני חוזר הביתה כבר אין לי כוח ללכת לשיעור תורה.

בקריאת שמע שחרית וערבית. החשוב הוא להפנים את נחיצות הלימוד היומי, ולקבוע לו זמן במהלך היממה וגם לעשות 'קביעות בנפש' - היינו שברור לאדם כי הלימוד הוא חלק מחייו, וכי לא ייתכן שיעבור יום בלי לימוד תורה.

ביום השבת, כשיש לאדם יותר אפשרות, צריך לייחד זמן רב יותר ללימוד התורה.

ראוי לדעת כי מי שעוסקים כל היום במסחרם, ובאמצע היום מפסיקים, ולו לדקות אחדות, את עיסוקיהם ופונים ללימוד תורה - הלימוד הזה יקר מאוד בעיני ה', אפילו יותר מתורתם של העוסקים בתורה כל היום כולו.

בעידן הטכנולוגי שלנו אפשר לקבל בכל יום דבר תורה קצר, שיכול גם הוא לשמש מזון לנפש, ואפשר להפנימו ולחיות איתו במשך כל היום.

כשם שאדם אוכל בכל יום, גם אם הוא עסוק מאוד בעבודתו, כך צריך להיות ברור לו שמחובתו להקדיש כמה דקות ביום ללימוד התורה.

אנשים חושבים שלימוד תורה הוא בהכרח שיעור עמוק, או הקדשת משך זמן ארוך ללימוד. אין הדבר כך.

למעשה, לימוד תורה יומי יכול להתבטא גם בהקדשת כמה דקות ללימוד תורה. כל אדם יכול למצוא במשך היום את הדקות הספורות האלה שאותן הוא יכול להקדיש ללימוד התורה.

המצב שבו בני אדם עוסקים לפרנסתם מבוקר ועד ערב, נדון בשולחן ערוך (שולחן ערוך הרב, הלכות תלמוד תורה פרק ג הלכה ד). נקבע כי אפשר לקיים את הציווי "והגית בו יומם ולילה" אפילו בלימוד מועט, כמו פרק אחד בבוקר ופרק אחד כלילה, ובשעת הדחק יוכל לצאת ידי חובתו

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג רב אזורי, עומר

'שהחיינו' על זני פירות

בכירור בצבעם.

כמו־כן יש לברך 'שהחיינו' על זני אבוקדו הנבדלים זה מזה במראם, כגון 'אטינגר' ו'אס'.

על זנים של תפוזים, כמו 'שמוטי' ו'ולנסיה', אין לברך על כל אחד ואחד, מכיוון שהאדם מן השורה אינו מבחין כל־כך בהבדל שביניהם. אבל על 'תפוז דם' יש לברך.

לימון אינו נאכל כמות שהוא, ואין הדרך לאוכלו כשהוא לעצמו, ובלאו הכי הלימון מצוי במשך כל השנה. על כן אין מברכים עליו 'שהחיינו'.

פירות קיץ המיובאים בחורף מארצות שבהן עכשיו קיץ, אפשר לברך עליהם אם אינם מצויים כל הזמן. ויש נמנעים מלברך בנימוק שאין בהם שמחה.

מקורות: שו"ע ורמ"א סי' רכה ס"ד, ומשנ"ב שם. קיצושו"ע ולקוט יוסף שם ס"ו. סדר ברכת הנהנין פ"א ס"ד. בדי השלחן סי' סג ס"ק ט. שערי הברכה פ"ג הע' 326, וע"ע שם פ"כ ס"ד. שערי הברכה פ"כ ס"ט.

שאלה: האם צריך לברך 'שהחיינו' על כל זן של פירות מאותה משפחה?

תשובה: נפסק בשולחן ערוך וברמ"א, וכן פסק אדמו"ר הזקן: "פרי שיש בו מינים הרבה [בטעמים שונים או בצבעים שונים], מברך על כל מין ומין, כגון שני מיני אגסים או תפוחים, או גודגדניות, ואפילו יש להם טעם אחד, כגון אדומות ושחורות".

הגר"א חולק על זה, ובמשנה ברורה מציע לברך על מין חדש שטרם בירכו עליו, ולכוון להוציא גם את הפרי הזה. בילקוט יוסף דורש שיהיו מינים אלו שונים זה מזה "בשם ובמראה ובטעם".

יש לברך 'שהחיינו' על כל זן של פירות הדר - קלמנטינות, תפוזים, אשכוליות, פומלות וכדומה. גם מי שבירך על אשכולית צהובה יברך על אשכולית אדומה, מכיוון שזנים אלה נבדלים

תקציר: גליון היחסין שבידי ר' שמואל גור נמצא בדרך לאזור ההתרחשות, ובינתיים, בני הדוידים של מר ישראל משכנעים שהוא מנסה להתחמק מהם והחנכיה בידו

סע לשלום!

ובאלו לא די בזה, המלה קטנה התרחשה במעגל הסקרנים. איש אחד, שבא זה עתה, פלס את דרכו למרכז המעגל, מנפנף בידו בנילונית שקופה. ר' שמואל גור התניצב פנים אל פנים מול מר ישראל. "אני שמח", אמר בהדגשה, "שאני פה, עם התרשים הזה", הוא נפנף בנילונית שבידו. "אני מבין שאתה פחות שמח. זה נהדר, ברוך השם!"...

ר' שמואל גור הותיר את מר ישראל מכה תדהמה והמשיך הישר לסבא יחיאל, שהביט בו כפי שמביטים במלאך מושיע. "אני מנחש שאתה נכדו של רבי יחיאל מפריז, נכון? ובכן, בדרך הזה, שהבאתי אתי, כתבתי את כל שלשלת היחסין... עכשו אין עוד כל ספק!". ר' שמואל פנה אל השוטר והכריז בחגיגות: "האיש הזה – הצביע על סבא יחיאל המאשר – הנה הירש החקי של החנכיה, ואני מודה להשם שעזרתי לשומר את החנכיה בידי בעליה".

השוטר הביט בפרשים המקצועי ונעץ עינים חמורות במר ישראל. היה ברור שהוא השתכנע לטובתו של סבא יחיאל. "ובכן", כחפח בגרונו בחשיבות, "לאור העדות הברורה שלפנינו...", הוא בקש להמשיך, ודמעות התרגשות כבר החלו לבצבץ מעיניו של סבא יחיאל.

ואז נעץ קובי מרפק בצלעותיו של יוני ולחש לו בהתרגשות: "קדימה! אתה תראה... הוא לא ירגיש... יוני הסתלק בשקט לבונו האוטו של מר ישראל, וקובי נגש לשוטר ולחש באזניו כמה משפטים ארכים. השוטר הקשיב בתשומת לב ואז שב ופתח בנאומו, והפעם בשנוי קל: "למרות העדות הברורה שבידינו – אני מצטער מאוד – אני רק שוטר. לא שופט. אני מציע לנוכחים להתפזר, ולשני הצדדים – להגיש את טענותיהם לבית הדין. אינני מסמך להוציא כרגע את החנכיה מיד האיש המחזיק בה. אדוני", פנה אל מר ישראל המפתע, "אתה משחרר, סע לשלום!"...

הייתי בדרכי אליכם עם הילד החטוף, מבטיח לכם! מה אעשה שפתאום עצר אותי יחיאל הגנוב? עצר אותי, ערב את המשטרה, שחרר את הילד, וכעת הם מתכננים להביא איזו הוכחה לטובתם... אין לי משג מה הם רוצים!"...

אבל זה ענשו של שקרן... גם כשהוא אומר אמת, איש אינו מאמין לו. הצרחות שבקעו מן האפרסת בתגובה הבהירו למר ישראל ולכל מי שמסביב, שהברנשים הקשוחים ההם אינם 'קונים' את הספור. כל מי שהביט בפרצופו של החוקר המתחזה הבין מעל לכל ספק: האיש הסתמך; הוא חושש עכשו לחייו, לא פחות.

אבל יעקב לא היה יכול לישן בהיותו בחרן. הוא שמר כל הזמן שהחנכה והפרנסה יהיו אה ורק על פי התורה. וכוח זה הוריש יעקב לבניו עד סוף כל הדורות.

דבר התורה שלי

לעמד על המשמר

כאשר יעקב אבינו הלך לחרן, עצר בבית אל, ושם התפלל ושכב לישן, כמו שנאמר "וישכב במקום ההוא".

מדוע התורה מדגישה שהוא שכב לישן "במקום ההוא"?

המדרש מביא על כך שני פירושים. פרוש אחד: "כאן שכב, אבל כל ארבע עשרה שנה שהיה טמון בבית עבר, לא שכב". פרוש שני: "כל עשרים שנה שעמד בביתו של לבן, לא שכב", כפי שנאמר "ותדד שנותי מעיני".

אפשר להבין מדוע בשעה שיעקב למד בשייבה של עבר לא שכב לישן, כי הוא רצה לנצל כל רגע ללמוד התורה; אבל למה לא ישן בעשרים שנות העבודה אצל לבן, כשעבד שם בעבודה פשוטה, ברעית צאן?

אלא שהליכתו של יעקב לחרן הייתה בעבור מטרה רוחנית גדולה וחשובה. שם, בחרן, סלל יעקב את הדרך לעם ישראל, איה לחיות בתוך העולם הגשמי ובכל זאת להיות קשורים עם הקדוש ברוך הוא. לבן היה צריך כל הזמן לעמד על המשמר מול לבן הארמי, שגישתו לחיים הייתה הפוכה לגמרי.

לבן טען כלפי יעקב – "הבנות בנתי והבנים בני". הילדים שייכים לי, והם צריכים ללכת בדרך, פדי שייכלו להצליח בעולם המודרני.

עוד טען לבן – "הצאן צאני". בעיני עסקים, אמר לבן, אני קובע. אם אתם רוצים להצליח בעסקים, עשו כמוני. אי אפשו להצליח בעסקים בלי לרמות ולשקר ולגנוב מהזולת.

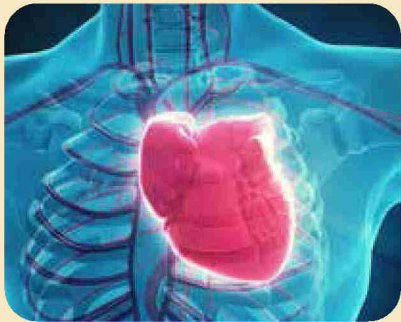
לבן יעקב לא היה יכול לישן בהיותו בחרן. הוא שמר כל הזמן שהחנכה והפרנסה יהיו אה ורק על פי התורה. וכוח זה הוריש יעקב לבניו עד סוף כל הדורות.

(על פי לקוטי שיחוח, כרך ג, עמ' 789)

מה רבו מעשיהו ה'

סודות הלב

האם אתם יכולים ללמוד בלי הפסקה? לעבד בלי לנוח? לרוץ בלי לעצור? לא, זה בלתי אפשרי.

אבל יש מישהו שעובד בלי הפסקה ואינו נח לרגע - זה הלב שלכם. הלב הוא מפלאי הבריאה. הוא ממנה על הזרמת הדם בגוף, והדם חייב לזרום בלי הפסקה.

הלב נמצא במרכז בית החזה, וקצהו התחתון נוטה מעט שמאלה. יש בו שתי משאבות שפועלות יחד. משאבה אחת מזרימה את הדם לגוף, ועלי ידי הדם עוברים חמצן וחמרי מזון לכל התאים שבגוף.

כשמסתים הסיבוב של הדם הוא חוזר ללב, ריק מחמצן. המשאבה השנייה של הלב מקבלת אותו ומזרימה אותו אל הראות, ושם הוא מצטייד בחמצן. המסלול הזה אורך 20 שניות, ובכל יום עוברים כאלפים ליטרים של דם דרך הלב.

שריר הלב מקבל ראשון את הדם העשיר בחמצן המגיע מהראות, כדי שיוכל לעבד כראוי ולהזרים את הדם לגוף כלו.

לב של מבגר שוקל 350 גרם בערך. הדפק שאנו מרגישים הוא התכווצות של הלב, כשהוא מזרים את הדם לעורקים שלנו. בתקופת חיים הלב פועם יותר מ-2.5 מיליארד פעמים.

הלב מרגיש את הרגשות שממלאים אותנו, כמו אהבה, פחד, שמחה או מתח ודאגה. בזמני התרגשות הוא פועם במהירות רבה יותר, ומזרים יותר דם לגוף, כדי שיוכל לתפקד טוב יותר.

בספר התנ"ך כתוב שהלב הוא מקום משכנה של הנפש החיונית, הבהמית, שעקרה רגשות, ומשם היא מתפשטת בכל הגוף.

מאת: דניאל גורדון
איור: מרדכי אייזנשטט

אמת ויצו

...וישר ונאמן

ספרו המפלא של אבי משפחת רוטשילד המפורסמת

2

תקציר: הנסיך הצעיר, יורש העצר, יוצא עם מרוו הזקן לסיור בגטו היהודי של פרנקפורט, כדי ללמד על העם היהודי. ליד יהודי צעיר וחנני מתערב באיחוס ומזכיר להם את פעוטי העול שנעשו לעם ישראל.

סליחה על חסר הנימוס... אבל לבי היהודי לא אפשר לי להקליג.

יתכן שאתה צודק. אבל, אמר לי, בבקשה, לדון - מישהו הזכיר אותך להצטרף לשליחה שלטנו?

זה בשבילך?

לא עשיתי דבר כדי להרויח את הפטבע הזו. העני זקוק לו הרבה יותר מפני.

אני מוקנה שלא נמאצת...

יודע מה, אנה מוצא חן בעיני! מה שפך?

מאריאנל רוטשילד. ופה שפך?

וילהלם. הנסיך וילהלם.

המשך יבוא א"ה

אם אתם מגדלים בעלי חיים, עליכם לתת להם את מזונם קדם שאתם אוכלים בעצמכם. כי בתורה נאמר תחלה "ונתתי עשב בשדה לבהמתך", ורק אחר כך "ואכלת ושבעת".

הלכה בשבוע

לא מוותרים על שום ילד

לו, והתוצאה תהיה כואבת, "ברגע שההורים מקבלים זאת, ומשדרים את המסר נכון לנער, הוא מבין זאת מהר. הנער צריך לשמוע מהוריו כי הכי חשוב שילמד במקום המתאים לו. מהניסיון אני יכול לומר שאחרי כמה ימים בישיבה הנער כבר אינו עסוק כלל במחשבות על תדמית. זה פשוט לא מעניין אותו. הוא נהנה וטוב לו, וזה העיקר בשבילנו!"

עבודה פרטנית. "הבנתי שאני זקוק לכלים מקצועיים". הרב רווח בשיחה עם תלמיד

הוא היה ר"מ צעיר בישיבה קטנה. מהר מאוד הבחין כי בכל כיתה יש בחורים שאינם מצליחים להתחבר ללימודים. "היו להם פנים עצובות וחוסר עניין בנעשה סביבם. אתה מדבר איתם וקולט שהם פשוט לא איתך, כמו צעיר ישראלי שנכנס ללמוד בכיתה שבה דוברים סינית. התסכול שלהם היה גדול."

המציאות הזאת גרמה

לאברך הצעיר, שהיה אז באמצע שנות העשרים לחייו, לקום ולעשות מעשה - להקים מסגרת מיוחדת לתלמידי ישיבה המתקשים להשתלב בישיבה רגילה. "התחלתי בחדרון זעיר בבני ברק", הוא מספר. "היו לי ארבעה בחורים בלבד. הבנתי שאני זקוק לכלים מקצועיים. למדתי אבחון והתמקצעתי בתחום החינוכי. ההצלחה הביאה עוד תלמידים, עד שהחלטנו לעבור לאלעד, בשל היכולות להתרחב שם. כיום יש לנו מערכת מוסדות המצילה נפשות רבות."

יש מענה

זהו הרב שמעון רווח (50), העומד בראש רשת 'אהל אשר', מערכת מוסדות המעניקה מגוון מסגרות לנערים חרדים בעלי צרכים חינוכיים מיוחדים. אם בעשורים הקודמים הנערים הללו לא מצאו את מקומם, ורבים מהם נפלטו לרחוב, הרי שכיום יש להם מענה חם ומותאם, שבו הם פורחים וגדלים יהודים יראי שמיים, המשתלבים היטב בחברה.

"המסורת השמה את הדגש על לימוד הגמרא עוברת מדור לדור, ואנחנו צריכים להמשיך אותה גם בדורנו", מטעים הרב רווח. "עם זה, אתגרי הדור אינם דומים לאתגרי הדורות הקודמים. כיום נערים בעלי צרכים חינוכיים מיוחדים צריכים לקבל הנגשה מותאמת, כדי שגם הם יבינו את הגמרא. אנחנו רואים במוחש כי במקום שבו יש יותר הנגשה והתאמה, יש יותר אהבה ללימוד."

ואיך מצליחים להאזיב את לימוד הגמרא על נער כזה? הרב רווח מסביר: "אנחנו עורכים

למידה מותאמת לכל בחור, שיוכל לקלוט את הלימוד לפי רמתו. יש נערים שצוות ההוראה שלנו עובד איתם באופן פרטני, ויש שהלימוד הוא בקונספט כיתתי מותאם."

לזהות קושי בזמן

על חבילת הסיוע הניתנת לנערים אפשר היה רק לדמיין בדור הקודם. "אנחנו עובדים על הדימוי העצמי של הנער", אומר הרב רווח. "לעיתים צריך לטפל בקשיים בהבנת הנקרא שלא טופלו בבית הספר היסודי. מובן שניתנת גם תמיכה פסיכולוגית מקצועית. כל המענים האלה מאפשרים לתת לתלמיד כלים ללמידה ולחזונית הצלחה, שהייתה חסרה לו."

ואיך הורים יכולים לזהות את מצב בנם מבעוד מועד? "בכיתות הגבוהות יותר בתלמוד תורה כבר אפשר לקבל תמונה ברורה יותר", מבהיר הרב רווח. "אם רואים שהילד 'מאבד את עצמו' בלימוד הגמרא, צריך לברר את הסיבות לכך. לפעמים יש לילד יכולות למידה, אבל בעיות בכית או בחברה פוגעות ביכולתו להתרכז בלימוד."

בעשרת מוסדותיו של הרב רווח מתחנכים כיום למעלה משבע מאות תלמידים, מכל החוגים בציבור החרדי. "אין דבר המסב לנו אושר ממראה עוד בוגר ועוד בוגר המקימים משפחה", אומר הרב רווח בסיפוק. "זיהוי מוקדם, יד תומכת, התעלמות מ'מה יגידו', אהבה והנגשה - יכולים להציל גם את הילד שלכם."

"אתגרי הדור אינם דומים לאתגרי הדורות הקודמים. כיום נערים בעלי צרכים חינוכיים מיוחדים צריכים לקבל הנגשה מותאמת"

פתיחת שנה. למעלה משבע מאות תלמידים

להתעלם מה'תדמית'

הרב רווח אומר כי לעיתים קרובות הקושי הוא בשכנוע ההורים שבנם זקוק למסגרת המותאמת לצרכיו. חלומם היה כי בנם יהיה תלמיד מצטיין בישיבה מבוקשת. לא קל להם להפנים כי גם אם יקבלוהו בישיבה כזאת, היא לא תתאים

לקבלת מארז גליונות **שיחת השבוע** ישירות אליכם - הצטרפות באתר chabad4u.org.il או בטל' 051-5415770

מרגישים חג באושר עד

